

men det er jo slet ikke det Tilfælde, der her er Tale om, her er jo Tale om en midlertidig Bevilling, fordi Finantsloven ikke er bleven færdig til den 1ste April; her er Tale om et Faktum, som meget hyppig har viist sig at indtræde, nemlig dette, at Thingene ikke have naaet at blive færdige med Behandlingen til 1ste April, hvilket slet ikke behøver at have sin Grund i Uenighed mellem Thingene, thi det Samme er jo dog slet før, men oftest i hvert Fald er det dog endt med, at man har faaet en ordinær Finantslov; det er i alt Fald Regelen, og det har fundet Sted, selv paa Liden, hvor en af Folkethinget vedtagne Finantslov er bleven vedtaget uforandret i Landsthinget, at man dog er naaet et Stykke ind i det nye Finantsaar. Det er dette, der tales om, det er dette Forhold, hvortil den foreliggende Lov sigter. Dermed forekommer det mig ogsaa, at hele denne Argumentation brister, som det ærede Medlem anførte, under Forudsætning af, hvad der maatte ske, naar Thingene ikke bleve enige; nei, Forudsætningen er den, at der kommer en ordinær Finantslov, at Thingene enes derom. Dersom jeg ikke hørte meget feil, udtalte det ærede Medlem selv den Forventning, at der nok i Nar vilde komme Overensstemmelse mellem Thingene, og at man vilde blive enig om Finantsloven. Det tror jeg ogsaa, det haaber jeg ogsaa, men netop da forekommer det mig ikke at være Grund til at løfte saa høie Strig over den foreliggende Lov, som jo dog efter al Sandsynlighed og efter alle Forhaabninger vil blive dækket af den ordinære Finantslov. Nei, den hele Storm over dette Lovforslag reiser sig, som det jo ogsaa fremgaar af det ærede Medlems Udtalelse i Dag, fra den Baggrund, som man selv vilkaarlig vælger at give det foreliggende Lovforslag, de Tanker, Motiver og Hensigter, som man underlægger det; det skifter igjennem de forskjellige Foredrag, som ere blevne hørte fra Oppositionens ærede Medlemmer, ogsaa det Foredrag, vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), at dersom Folkethinget nu vilde gaa ind paa det foreliggende Forslag til en midlertidig Bevillingslov, var man bunden til den for Tid og Evighed, ikke for en Maaned, men for en Række af Maaneder, ja Række af Nar derefter. Men Forslaget lyder jo kun for en Maaned, og naar det ærede Medlem udsagde, at naar Finantsministeren først havde faaet dette Lovforslag, fik vi ham ikke mere at se, er det fuldstændig urimeligt, thi til en Fornyelse eller Forlængelse af Loven kræves jo ogsaa Folkethingets Samtykke. Det ærede

Medlem syntes at antyde, at det kunde være Regjeringens Hensigt, Tanke i alt Fald, at dette kunde blive Udgangspunktet for en provisorisk Finantslov, dersom Thingene ikke blev enige. Det tror jeg slet ikke, thi jeg tror, det vilde være et meget daarligt Udgangspunkt for en provisorisk Finantslov, og at Regjeringen vilde være langt bedre tjent med at tage, jeg kunde gjerne sige, den ved 2den Behandling vedtagne, meget afknappede Finantslov fremfor en provisorisk Finantslov af dette Indhold. Jeg tror derfor, at dersom ærede Medlemmer ganske rolig vilde se paa Forslaget, som det er, og paa det, som det positivt gaar ud paa at give, nemlig en Bemyndigelse til midlertidig at afholde Statsudgifter og opkræve Skatter, indtil den ordinære Finantslov er vedtagen, vilde de finde, at det hele Spørgsmaal i Virkeligheden er meget lille og ikke værdt al den Diskussion, det har forarsaget; thi det Hele, der er Spørgsmaal om, er, som jeg ogsaa sagde i mit første Foredrag, den heldigste og hensigtsmæssigste Affattelse af den midlertidige Bevillingslov. Derfor tror jeg ogsaa, det er en stor Misforstaaelse, naar man mener, at dette Forslag vil give Finantsministeren eller Regjeringen en saadan Myndighed, at de maatte være overordentlig glade og slet ikke vilde bekymre sig om at faae en Finantslov, men være aldeles ligegyldige for, om den skulde blive horte. Det er, tror jeg, en fuldstændig Feiltagelse. Regjeringen vil virkelig have en meget stor Interesse af at faae en ordinær Finantslov, thi der vil ogsaa efter dette Forslag være en stor Mængde Udgifter, som der ikke nu bliver Tale om at afholde, Udgifter, som Regjeringen ganske sikkert maa have Ønsket om at faae Muligheden for at kunne afholde. Naar der nu fra flere ærede Taleres Side er udtalt en saa stor Skærighed til disse midlertidige Love, og det er udtalt, som om det var os, der vilde dem til Livs og vilde have dem ud af Verden, saa er det en fuldstændig Misforstaaelse. Alt, hvad vi have sagt, er dette, at de midlertidige Finantslove ikke have nogen Hjemmel i Grundloven, men dermed have vi slet ikke udtalt, at det var Noget, man for enhver Pris skulde bort fra, Noget, man ikke mere vilde gaa med til. Jeg for mit Vedkommende i alt Fald maa erkjende, at skjøndt jeg vil anse det for ubetinget det Heldigste, om Finantslovsbehandlingen blev tilendebragt saa betids, at man rent kunde undgaa midlertidige Finantslove, saa finder jeg det dog i og for sig heldigt og rigtigt, at dersom dette ikke kan ske, og man naaer den første April uden at have naaet